

Udskriftsdato: 2. januar 2026

2017/1 LSF 217 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet (Nedsættelse af elvarmeafgiften)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2018-416

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet¹⁾

(Nedsættelse af elvarmeafgiften)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »40,0 øre pr. kWh (2020-tal baseret på 2015-niveau)« til: »25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021«.
2. I § 6, stk. 1, 2. pkt., ændres »(2020-tal baseret på 2015-niveau)« til: »(2015-niveau)«.
3. § 6, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
4. I § 11, stk. 3, 7. pkt., ændres »med 49,8 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »nedsat med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2, 1. pkt.«
5. § 11, stk. 3, 10. og 11. pkt., ophæves.
6. I § 11, stk. 3, ændres i 13., 14. og 17. pkt., der bliver 11., 12. og 15. pkt. »12. pkt.« til: »10. pkt.«
7. I § 11, stk. 3, 15. pkt., der bliver 13. pkt., ændres »13. og 14. pkt.« til: »11. og 12. pkt.«
8. I § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »12. pkt.« til: »10. pkt.«, og i stk. 5, 2. pkt., ændres »13.-16. pkt.« til: »11.-14. pkt.«
9. § 11, stk. 9, 9. pkt., ophæves.
10. § 11, stk. 16, 4. pkt., ophæves.
11. § 11, stk. 18, 4. pkt., ophæves.
12. § 11 f, stk. 1, 4. pkt., ophæves.
13. Bilag 2 ophæves.
14. Bilag 3 a ophæves.
15. Bilag 4 ophæves.
16. Bilag 5 ophæves.
17. Bilag 8 ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med den 1. maj 2018.

Stk. 3. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens virkningstidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens virkningstidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 4. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsnedsættelser pr. 1. januar 2020 og 1. januar 2021 og frem.

- ¹⁾ Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 12. november 2017 indgået aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer. Forslaget har til formål at udmønte en del af denne aftale. Aftaleparterne ønsker, at det bliver billigere at være dansker, og at den grønne omstilling fremmes. På denne baggrund foreslås en nedsættelse af elvarmeafgiften. Af aftalen fremgår, at elvarmeafgiften nedsættes pr. 1. januar 2019.

Ydermere er der den 2. februar 2018 indgået forståelse mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om at fremrykke nedsættelsen af elvarmeafgiften til 1. maj 2018. Der blev med Vækstplan DK afsat en ramme på 300 mio. kr. årligt fra 2016 til skattemæssig succession til erhvervsdrivende fonde. Det har taget længere tid at udvikle en model for succession til erhvervsdrivende fonde end oprindeligt forventet, hvorfor en del af midlerne udmøntes til at fremrykke nedsættelsen af elvarmeafgiften.

Med dette lovforslag gennemføres nedsættelsen og fremrykningen af elvarmeafgiften.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Elvarmeafgiften – dvs. afgiften på elektricitet anvendt til opvarmning af helårsboliger og afgiften på elektricitet anvendt til eksempelvis vandvarmere og varmepumper i momsregistrerede virksomheder, er næsten dobbelt så høj som energiafgiften på fossile brændsler til rumvarme.

Med nedsættelsen reduceres udgifterne til varme for de mange familier, der bruger el som opvarmning i deres boliger. Forslaget vil derfor være til gavn for helt almindelige danskere og for dansk erhvervsliv.

Forslaget vil endvidere være til gavn for den grønne omstilling. Med en nedsættelse af elvarmeafgiften øges tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper mv. i fjernvarmeproduktionen såvel som i husholdninger og i erhvervslivet. Det vil også øge tilskyndelsen til at anvende overskudsvarme. Nedsættelse af elvarmeafgiften vil dermed fremme elektrificeringen i varmeforsyningen og styrke den grønne omstilling.

Det er samfundsøkonomisk en god forretning at lempe afgiften på elvarme, da det minimerer afgiftsspændet til fossile brændsler og biomasse. Derved tages et skridt i retning af en mere hensigtsmæssig indretning af afgiftssystemet.

Med forslaget nedsættes elvarmeafgiften således pr. 1. maj 2018 fra 40,7 øre pr. kWh (2018-niveau) til 25,7 øre pr. kWh i 2018 og 2019 – dvs. en nedsættelse på 15 øre pr. kWh. I 2020 foreslås en nedsættelse på 20 øre pr. kWh, mens nedsættelsen i 2021 og frem foreslås at udgøre 10 øre pr. kWh.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nedsættelse af elvarmeafgiften

2.1.1. Gældende ret

Elvarmeafgiften udgør 40,7 øre pr. kWh i 2018. Satsen er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau. Satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. Grundbeløbet udgør 40 øre pr. kWh i 2015-niveau. De fremtidige satser er endnu ikke fastsat.

Den almindelige afgift på elektricitet udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018.

Efter lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven) findes to forskellige områder, hvor den nedsatte sats vedrørende elvarme finder anvendelse.

Den nedsatte afgift på elvarme finder anvendelse på forbrug af elektricitet i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, når forbruget af elektricitet overstiger 4.000 kWh årligt, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt.

Derudover finder den nedsatte afgift på elvarme anvendelse for momsregistrerede virksomheder, idet nedsættelsen gælder den almindelige rumvarmeafgift m.v. på el. Momsregistrerede virksomheder kan således efter elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., få tilbagebetalt nævnte almindelige afgift af elektricitet ned til 40,7 øre pr. kWh i 2018 for en række nærmere afgrænsede formål. Det gælder bl.a. afgiftspligtig elektricitet, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder leverancer af fjernvarme.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås at nedsætte elvarmeafgiften med 15 øre pr. kWh (2018-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019.

Det foreslås derudover, at elvarmeafgiften nedsættes med 20 øre pr. kWh (2018-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020.

Det foreslås yderligere, at elvarmeafgiften nedsættes med 10 øre pr. kWh (2018-niveau) fra og med den 1. januar 2021 og frem.

Nedsættelsen foreslås at finde anvendelse for den almindelige rumvarmeafgift, der gælder for momsregistrerede virksomheder, og for elvarmeafgiften vedrørende forbrug af elektricitet i elopvarmede helårsboliger, der overstiger 4.000 kWh årligt.

Afgiftssatsen for elvarme er baseret på et grundbeløb, der er fastsat i 2015-niveau, og den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I forslaget foreslås grundbeløbet, der fastsættes i 2015-niveau ændret. De foreslåede satser i elvarmeafgiften i 2015-niveau og 2018-niveau fremgår af tabel 1.

Tabel 1. Foreslåede satser i elvarmeafgiften

	Øre pr. kWh	Grundbeløb 2015-niveau	2018-niveau
Gældende		40,0	40,7
<i>Foreslåede ændringer:</i>			
1. maj 2018 - 31. december 2019		25,3	25,7
1. januar 2020 - 31. december 2020		20,4	20,7
1. januar 2021 og frem		30,2	30,7

Det foreslås desuden at foretage enkelte tekniske ændringer i elafgiftsloven, da elafgiftsloven indeholder en række bilag, der vedrører satser for forskellige afgiftsperioder, som er forældede eller ikke er retvisende som følge af, at satserne reguleres efter nettoprisindekset. Det foreslås derfor at ophæve disse bilag.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med forslaget reduceres elvarmeafgiften med 15 øre pr. kWh fra og med den 1. maj 2018, hvilket medfører et umiddelbart mindreprovenu på 175 mio. kr. i 2018, jf. tabel 2. I 2019, hvor nedsættelsen er gældende for hele året, er det umiddelbare mindreprovenu 285 mio. kr. For 2020 reduceres elvarmeafgiften med 20 øre pr. kWh (2018-niveau), hvilket medfører et mindreprovenu på 405 mio. kr. Fra 2021

og frem foreslås elvarmeafgiften reduceret med 10 øre pr. kWh (2018-niveau), hvilket medfører et mindreprovenu på 215 mio. kr. i 2021.

Tabel 2. Provenumæssige konsekvenser af lavere afgift på elvarme

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virk- ning	201 8	2019	202 0	2021	202 2	202 3	202 4	202 5	Finansår 2018
Umiddelbart mindreprovenu	160	175	285	405	215	225	225	230	235	160
Mindreprovenu efter tilbageløb	160	170	275	390	210	225	225	225	225	155
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	90	145	210	305	115	110	120	125	125	135

Grundlaget for elvarmeafgiften forventes at stige det første par år, hvilket primært skyldes afviklingen af PSO-afgiften, der medfører et øget incitament til at anvende elvarme. Da el-varmeforbruget på længere sigt forventes at udvikle sig langsommere end væksten i real BNP, skønnes det varige umiddelbare mindreprovenu at være 160 mio. kr.

Adfærdseffekterne består af to effekter. En nedsættelse af elvarmeafgiften medfører et øget forbrug af el. Det ekstra forbrug af el til elvarme, medfører et øget provenu for staten. Samtidig reducerer nedsættelsen af elvarmeafgiften omkostningerne ved at bruge el til opvarmning i forhold til VE og fossile brændsler. Det øgede elvarmeforbrug medfører, at der anvendes færre afgiftsbelagte fossile brændsler, hvilket isoleret set medfører et mindreprovenu. Samlet set medfører adfærdsvirkningerne dog et positivt merprovenu, hvilket reducerer den umiddelbare provenuvirkning ganske betragteligt. De samlede adfærdseffekter slår gradvist igennem og antages at have fuld effekt efter 5 år, fra lempelserne er vedtaget.

I 2025 skønnes mindreprovenuet efter tilbageløb og adfærd at udgøre 125 mio. kr. Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd er skønnet til 90 mio. kr. Arbejdsudbuddet forventes at stige med godt 5 mio. kr.

Med den varige lempelse af elvarmeafgiften på 10 øre pr. kWh reduceres omkostningerne til at anvende elvarme betydeligt. For et parcelhus med et årligt opvarmningsbehov på 16.000 kWh, hvor der anvendes en elvarmepumpe, vil lempelsen medføre en årlig besparelse på godt 650 kr. pr. år inkl. moms. Det er under forudsætning af, at elvarmepumpen har en virkningsgrad på 3, dvs. der anvendes 1 kWh el til at fremstille 3 kWh varme. I 2020, hvor lempelsen udgør 20 øre pr. kWh elvarme, er besparelsen godt 1.300 kr. inkl. moms.

Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det skønnes, at erhvervslivet anvender cirka 25 procent af den el, der anvendes til elvarme. De lempede satser for elvarmen medfører en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på godt 40 mio. kr. i 2018 stigende til godt 100 mio. kr. i 2020, jf. tabel 3. Fra 2021 opnår erhvervslivet en umiddelbar afgiftslempelse på godt 50 mio. kr. årligt.

Tabel 3. Umiddelbare samlede lempelser for erhvervslivet

Mio. kr. (2018-niveau)	Varig virkning	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Umiddelbar lempelse	40	45	70	100	55	55	55	60	60

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Forslaget kan medføre begrænsede administrative byrder for erhvervslivet m.v. i form af tilretning af fakturering m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

En nedsættelse af elvarmeafgiften forventes at øge dansk elforbrug. Med en nedsættelse øges tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper m.v. i fjernvarmeproduktionen såvel som i husholdninger og erhvervene. Det vil også øge tilskyndelsen til at nyttiggøre overskudsvarme, hvor temperaturen ofte skal hæves ved brug af varmepumper. Nedsættelse af elvarmeafgiften vil dermed fremme elektrificeringen i varmeforsyningen og den grønne omstilling.

Det er Skatteministeriets vurdering, at den permanente lempelse med 10 øre pr. kWh forventes at øge elforbruget til elvarme med ca. 0,5 mia. kWh. Vurderingen er forbundet med en vis usikkerhed. Stort set al elproduktion sker inden for EU's kvotesektor, hvor den samlede mængde CO₂ er begrænset af mængden af CO₂-kvoter. Den samlede CO₂-udledning fra elproduktion er således bestemt af kvotesystemet. En højere CO₂-udledning fra Danmark vil give sig udslag i en marginalt højere kvotepris, hvilket på sigt vil reducere CO₂-udledningen tilsvarende andre steder inden for EU's kviteområde.

Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil reducere omkostningerne ved at anvende elvarme relativt til individuel opvarmning med brug af fossile brændsler, der ikke er omfattet af EU's kvotesektor. Skifte fra ikke-kviteomfattet varme til kviteomfattet elvarme vil reducere CO₂-udledningen i ikke-kvotesektoren med ca. 50.000 t CO₂. Desuden vil elvarme i et vist omfang erstatte opvarmning fra brændeovne m.v., hvilket vil reducere udledningen af partikler.

Forslaget har således positive miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. februar 2018 til den 21. marts 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstands vindmøller, Brancheforeningen for Skov, have og park forretninger, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Skibskreditfond, Dan-

marks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, DAN-VA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Energiforum Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, FTF, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, InvesteringsFondsBranchen, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, LO, Lokale Pengeinstitutter, Mellempfolkeligt Samvirke, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for brint og brændselsceller, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindredgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Forslaget medfører et varigt mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 90 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen nævneværdige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det skønnes, at erhvervslivet anvender cirka 25 procent af den el, der anvendes til elvarme. De lempede satser for elvarmen medfører en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på godt 40 mio. kr. i 2018 stigende til godt 100 mio. kr. i 2020. Fra 2021 opnår erhvervslivet	Ingen.

	vet en umiddelbar afgiftslempelse på godt 50 mio. kr. årligt.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Forslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Nedsættelse af elvarmeafgiften vil fremme elektrificeringen i varmesforsyningen og den grønne omstilling ved at øge tilskyndelsen til at nyttiggøre overskudsvarme og øge tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper m.v. Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil reducere CO₂-udledningen i ikke-kvotesektoren med ca. 50.000 t. Desuden vil elvarme i et vist omfang erstatte opvarmning fra brændeoer m.v., hvilket vil reducere udledningen af partikler.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Loven notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Elafgiftslovens § 6, stk. 1, 1. pkt., vedrører afgiftssatserne for elektricitet til opvarmning af helårsboliger. Det følger af denne bestemmelse, at for forbrug af elektricitet, der overstiger 4.000 kWh årligt i helårsboliger, som opvarmes ved elektricitet, betales en afgift på 40,0 øre pr. kWh i 2015-niveau.

Grundbeløbet på 40 øre pr. kWh er fastsat i 2015-niveau. Det følger af elafgiftslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at satsen med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af satsen, der ligger ud over 4,6 øre pr. kWh, reguleres derfor årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation. Satsen udgør 40,7 øre pr. kWh i 2018.

Den almindelige elafgift udgør 91,4 øre pr. kWh i 2018, jf. elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt. Denne sats gælder således for de første 4.000 kWh årligt forbrug i helårsboliger, som opvarmes ved elektricitet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 6, stk. 1, 1. pkt., at afgiftssatsen for afgiftspligtig elektricitet, der bruges til opvarmning af helårsboliger, og som overstiger 4.000 kWh årligt, ændres til 25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, til 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og varigt til 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021.

Nedsættelsen af elvarmeafgiften vil øge tilskyndelsen til at anvende eldrevne varmepumper m.v. i fjernvarmeproduktionen såvel som i husholdninger og i erhvervslivet og øge tilskyndelsen til at anvende overskudsvarme. Nedsættelsen vil dermed fremme elektrificeringen i varmeforsyningen og styrke den grønne omstilling. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Elafgiftslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., angiver den almindelige sats for afgift af elektricitet. Satsen er angivet i 2020-tal baseret på 2015-niveau.

Det foreslås at foretage en konsekvensændring, så bestemmelsens formulering svarer til den foreslåede formulering i § 1, nr. 1, hvor satserne er angivet i 2015-niveau.

Til nr. 3

Det følger af elafgiftslovens § 6, stk. 2, 2. pkt., at satserne for elafgiftslovens § 6, stk. 1, i perioden 2015-2019 er som anført i lovens bilag 2.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 6, stk. 2, 2. pkt., som følge af den foreslåede § 1, nr. 1, hvor det foreslås, at satserne fremgår direkte af elafgiftslovens § 6 og ikke af et bilag til elafgiftsloven, som det er tilfældet efter gældende ret. Bilaget er ikke retvisende som følge af, at satserne reguleres efter nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Det vil skabe en større klarhed over afgiftsniveauet, hvis satserne fremgår direkte af elafgiftslovens § 6, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 13.

Til nr. 4

Det følger af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 7. pkt., der ydes tilbagebetaling af afgift for afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt. Bestemmelsen vedrører muligheden for delvis tilbagebetaling af elafgift for momsregistrerede virksomheder, der har anvendt afgiftspligtig elektricitet til eksempelvis vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer m.v.

Efter gældende ret ydes der tilbagebetaling af elafgift med 49,8 øre pr. kWh (2015-niveau) for afgiftspligtig elektricitet anvendt til sådanne formål. Efter gældende ret fremgår således ikke den endelige afgiftssats, der skal betales, men det beløb, der kan tilbagebetales.

Ordningen adskiller sig fra den nedsatte sats for elopvarmede helårsboliger, da der er tale om en tilbagebetalingsordning og ikke en nedsat sats. Efter tilbagebetaling vedrørende momsregistrerede virksomheder er der tale om samme afgift pr. kWh efter begge ordninger.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 3, at ændre bestemmelsens formulering, så der ikke fremgår et tilbagebetalingsbeløb, men i stedet henvises til de faktiske satser, der fremgår af § 6. Det kan give anledning til forvirring, at satserne er formuleret forskelligt. Formålet med ændringen er at gøre det mere klart, hvad den faktiske afgiftssats er. Det foreslås på denne baggrund at ensarte formuleringen.

Ændringen vil bevirke, at der skabes større klarhed over den afgiftssats, der skal betales for afgiftsplig-

tig elektricitet, der anvendes af momsregistrerede virksomheder til eksempelvis vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer m.v.

Til nr. 5

Elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10. pkt., er en henvisning til lovens bilag 3 a, hvori afgiftssatserne for elafgiftslovens § 11, stk. 3 i perioden 2012-2014 er fastsat.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10. pkt., da bilag 3 a ikke længere er relevant og derfor foreslås ophævet i § 1, nr. 11.

Elafgiftslovens § 11, stk. 3, 11. pkt., vedrører indeksering af tilbagebetalingssatsen, der fremgår af § 11, stk. 3, 7. pkt., i elafgiftsloven.

Det foreslås i § 1, nr. 3, at ændre bestemmelsens formulering, så der ikke fremgår et tilbagebetalingsbeløb, men i stedet henvises til de faktiske satser, der fremgår af § 6.

Det fremgår af elafgiftslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., at satserne med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Det foreslås på denne baggrund at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 3, 11. pkt., da bestemmelsen er overflødig som følge af det foreslåede § 1, nr. 3.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10. og 11. pkt., i lovens § 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10. og 11. pkt., i lovens § 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 8

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10. og 11. pkt., i lovens § 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 9

Elafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., i elafgiftsloven er en henvisning til lovens bilag 4, hvori afgiftssatserne for elafgiftslovens § 11, stk. 9, i perioden 2010-2014 er fastsat.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., i elafgiftsloven, da bilag 4 ikke længere er relevant og derfor foreslås ophævet i § 1, nr. 12.

Til nr. 10

Elafgiftslovens § 11, stk. 16, 4. pkt., er en henvisning til lovens bilag 5, hvori afgiftssatserne for elpatronordningen i elafgiftsloven i 2014 er fastsat.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 16, 4. pkt., da bilag 5 ikke længere er relevant og derfor foreslås ophævet i § 1, nr. 13.

Til nr. 11

Elafgiftslovens § 11, stk. 18, 4. pkt., er en henvisning til lovens bilag 8, hvori afgiftssatserne for elafgiftslovens § 11, stk. 19, i perioden 2010-2012 er fastsat.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11, stk. 18, 4. pkt., da bilag 8 ikke længere er relevant og derfor foreslås ophævet i § 1, nr. 14.

Til nr. 12

Elafgiftslovens § 11 f, stk. 1, 4. pkt., er en henvisning til lovens bilag 5, hvori afgiftssatserne for elpatronordningen i elafgiftsloven i 2014 er fastsat.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens § 11 f, stk. 1, 4. pkt., da bilag 5 ikke længere er relevant og derfor foreslås ophævet i § 1, nr. 13.

Til nr. 13

Elafgiftslovens bilag 2 vedrører afgiftssatsen for elektricitet, der anvendes til opvarmning af helårsboliger, samt den almindelige afgiftssats på elektricitet i perioden fra og med den 1. januar 2015 til og med den 31. december 2019.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 2 som følge af det foreslåede § 1, nr. 1, hvor satserne foreslås at fremgå direkte af elafgiftslovens § 6. Bilaget er ikke retvisende som følge af, at satserne reguleres efter nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Det vil skabe en større klarhed over afgiftsniveauet, hvis satserne fremgår direkte af elafgiftslovens § 6, stk. 1.

Til nr. 14

Elafgiftslovens bilag 3 a vedrører satser for elafgiftslovens § 11, stk. 3, i perioden 2012-2014.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 3 a, da bilaget er forældet.

Til nr. 15

Elafgiftslovens bilag 4 vedrører satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9, i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 4, da bilaget er forældet.

Til nr. 16

Elafgiftslovens bilag 5 vedrører satser for elpatronordningen i elafgiftsloven i 2014.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 5, da bilaget er forældet.

Til nr. 17

Elafgiftslovens bilag 8 vedrører satser for elafgiftslovens § 11, stk. 19, i perioden 2010-2012.

Det foreslås at ophæve elafgiftslovens bilag 8, da bilaget er forældet.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Elafgift betales senest den 15. måned i den måned, der følger efter måneden med de afgiftspligtige leverancer. Det er derfor nødvendigt, at forslaget træder i kraft senest omkring midten af maj måned for at give de registrerede virksomheder tilstrækkelig tid til at tilpasse deres fakturering m.v. Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi den lov, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte loven i kraft for Færøerne eller Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning fra den 1. maj 2018. Det er forudsat, at lovforslaget vedtages omkring midten af maj måned. Virkningstidspunktet medfører, at forslaget vil have tilbagevirkende kraft, idet det også vil finde anvendelse for afgiftspligtige leverancer, der sker inden lovforslagets bekendtgørelse. Lovforslaget er dog udelukkende af lempende karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at den ændrede afgift for løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens virkningstidspunkt og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes af så stor en del

af leverancen, som tidsrummet fra lovens virkningstidspunkt til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Er afregningsperioden eksempelvis perioden med månederne marts, april, maj og juni i 2018, og der er leveret 2.000 kWh i afregningsperioden, vil der skulle betales afgift med 40,7 øre pr. kWh for 1.000 kWh for marts og april (i alt 61 dage) og med 25,7 øre pr. kWh for 1.000 kWh for maj og juni (i alt 61 dage).

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 3* finder tilsvarende anvendelse for de efterfølgende afgiftsnedsættelser pr. 1. januar 2020 og 1. januar 2021 og frem. Såfremt afregningsperioden eksempelvis påbegyndes inden den 1. januar 2020 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra afgiftsændringen til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 6. Stk. 1. Af forbrug af elektricitet i helårsboliger, der opvarmes ved elektricitet, betales en afgift på 40,0 øre pr. kWh (2020-tal baseret på 2015-niveau) af den del af forbruget, der overstiger 4.000 kWh årligt. Af andet forbrug af elektricitet betales en afgift på 89,8 øre pr. kWh (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Stk. 2-4. - - -

§ 6. - - -

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Satserne i stk. 1 med undtagelse af 4,6 øre pr. kWh reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2015-2019 er satserne dog som anført i bilag 2.

Stk. 2-4. - - -

§ 11. - - -

Stk. 1-2. - - -

Stk. 3. Tilbagebetalingen kan ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet og varme, som forbruges i vandvarmere, varmepumper til opvarmning af brugsvand, elektriske radiatorer, strålevarmeanlæg, varmeblæsere, konvektionsovne, varmepumper og lignende anlæg, der anvendes til fremstilling af rumvarme, herunder varme, som leveres fra virksomheden. Undtaget er dog forbrug af elektricitet i rumvarmeaggregater, der midlertidigt placeres i et lokale for at dække et kortvarigt rumvarmebehov. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for

1. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »40,0 øre pr. kWh (2020-tal baseret på 2015-niveau)« til: »25,3 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. maj 2018 til og med den 31. december 2019, på 20,4 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2020 til og med den 31. december 2020 og på 30,2 øre pr. kWh (2015-niveau) fra og med den 1. januar 2021«.

2. I § 6, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »(2020-tal baseret på 2015-niveau)« til: »(2015-niveau)«.

3. § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

4. I § 11, *stk. 3, 7. pkt.*, ændres »med 49,8 øre pr. kWh (2015-niveau)« til: »nedsat med satsen pr. kWh, der følger af § 6, stk. 1, 1. pkt., efter regulering ifølge § 6, stk. 2, 1. pkt.«

elektricitet og varme, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for elektricitet, der er medgået til fremstilling af varme, som er leveret til virksomheden, og som virksomheden forbruger som rumvarme eller varmt vand eller leverer til andre. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. For afgiftspligtig elektricitet til formål, som er nævnt i 1., 3. eller 4. pkt., ydes dog tilbagebetaling af afgift nævnt i § 6, stk. 1, 2. pkt., med 49,8 øre pr. kWh (2015-niveau), herunder for ydelser omfattet af stk. 2. For modtagelse af leverancer, som er baseret på elektricitet, finder 7. pkt. ikke anvendelse. 7. pkt. finder heller ikke anvendelse for elforbrug, for hvilket der sker tilbagebetaling af afgift efter denne lovs øvrige regler. I perioden 2012-2014 ydes tilbagebetaling efter 7. pkt. med de satser, som fremgår af bilag 3 a. Satsen for tilbagebetaling, som er nævnt i 7. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Tilbagebetaling kan desuden ikke finde sted for afgiftspligtig elektricitet, som forbruges til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer. For energi i komponenter som nævnt i 12. pkt., som leveres som elektricitet til det kollektive elnet, tilbagebetales afgiften dog til virksomheden. For energi i komponenter som nævnt i 12. pkt., som leveres som elektricitet til interne elnet i en virksomhed til dens eget forbrug, tilbagebetales afgiften efter reglerne i denne lov for tilbagebetaling for forbrug af elektricitet. Anvendelsen af 13. og 14. pkt. forudsætter, at der er foretaget opgørelse efter måler af den leverede elektricitet. Den målte elektricitet kan tillægges en forholdsmæssig andel af energisvindet i forbindelse med lagringen af energien i komponenten, når omfanget af energisvindet kan dokumenteres af virksomheden. 12. pkt. finder ikke anvendelse for reparatører af køretøjer, i det omfang de oplader komponenter til fremdrift af fremmede eldrevne køretøjer, i forbindelse med at de reparerer disse.

Stk. 4-22. - - -

§ 11. - - -

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. For at tilbagebetaling kan finde sted efter stk. 1, nr. 1, skal den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, og for hvilken tilbagebetaling ikke kan finde sted, jf. stk. 3, 12. pkt., være opgjort særskilt efter måler eller efter 2. pkt. Er der ikke foretaget en særskilt opgørelse efter måler af den elektricitet, som anvendes til lagring af energi i komponenter til fremdrift af registrerede eldrevne køretøjer, jf. stk. 3, 12. pkt., kan forbruget fastsættes til 460 kWh pr. måned for ethvert registreret eldrevet køretøj, som oplades i virksomheden, og stk. 3, 13.-16. pkt., finder ikke anvendelse. Forud for hver kalendermåned, hvori 2. pkt. skal finde anvendelse, skal der foreligge en oversigt over de omfattede køretøjer i virksomheden. For at der kan ydes tilbagebetaling efter stk. 3, 7. pkt., skal den tilbagebetalingsberettigede mængde elektricitet være opgjort som den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler. Et af de øvrige nedenstående principper kan dog vælges, såfremt virksomheden kan godtgøre, at den derved ikke opnår øget tilbagebetaling af afgift efter denne lov, ud over hvad den kan opnå ved opgørelse efter 4. pkt. Virksomheder kan vælge mellem følgende principper ved opgørelsen af den mængde elektricitet, som ikke er berettiget til tilbagebetaling efter stk. 3:

- 1) Den faktiske mængde elektricitet forbrugt i de nævnte anlæg opgjort efter måler.
- 2) Den fremstillede mængde varme opgjort efter måler ganget med 1,1.
- 3) Den installerede effekt ganget med 350 timer pr. måned eller den målte driftstid.

Stk. 6-22. - - -

§ 11. - - -

Stk. 1-8. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den

5. § 11, stk. 3, 10. og 11. pkt., ophæves.

6. I § 11, stk. 3, ændres i 13., 14. og 17. pkt., der bliver 11., 12. og 15. pkt. »12. pkt.« til: »10. pkt.«

7. I § 11, stk. 3, 15. pkt., der bliver 13. pkt., ændres »13. og 14. pkt.« til: »11. og 12. pkt.«

8. I § 11, stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »12. pkt.« til: »10. pkt.«, og i stk. 5, 2. pkt., ændres »13.-16. pkt.« til: »11.-14. pkt.«

9. § 11, stk. 9, 9. pkt., ophæves.

samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. I perioden 2010-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4.

Stk. 10-22. - - -

§ 11. - - -

Stk. 1-15. - - -

Stk. 16. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 18 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 18 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 74,4 kr. pr. GJ varme af værk (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. kWh varme

10. § 11, stk. 16, 4. pkt., ophæves.

ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 74,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. KWh fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 17-22. - - -

§ 11. - - -

Stk. 1-17. - - -

Stk. 18. Virksomheder, der er momsregistrerede, kan vælge at foretage særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift. For elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 17, tilbagebetales den resterende afgift af denne elektricitet til forbrugeren af varmen. Tilbagebetalingen af den resterende afgift nedsættes med 2,0 pct.

For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af den resterende afgift som anført i bilag 8. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden anvender varmen til formål nævnt i stk. 3, 6. pkt., eller stk. 4. En forholdsmæssig del af varmen kan henregnes til anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne om fordeling i § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 19-22. - - -

§ 11 f. - - -

Stk. 1. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varmekapacitet efter stk. 2 eller 2) havde kraft-varmekapacitet efter stk. 2 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger

11. § 11, stk. 18, 4. pkt., ophæves.

12. § 11 f, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 58,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 21,2 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energif afgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2-5. - - -

13. *Bilag 2 ophæves.*

14. *Bilag 3 a ophæves.*

15. *Bilag 4 ophæves.*

16. *Bilag 5 ophæves.*

17. *Bilag 8 ophæves.*